

Ali, kucuk bir Anadolu kasabasnda yasayan, sessiz ve icine kapank bir cocuktu. Gunlerinin cogunu okul ile ev arasnda gidip gelerek gecirir, kalan vakitlerinde ise terk edilmi eski istasyon binasnn yaknndaki dut agacnn altnda hayallere dalard.

Kasaba halk, Aliyi "sessiz cocuk" olarak tanrd. Konusmazd ama gozleri konusurdu. Annesi, oglunun hep bir seyler anlatmak istedigini ama kelimelerin bogazna dugumlendigini soylardi.

Bir gun Ali, dut agacnn dibinde paslanms bir teneke kutu buldu. Kutunun icinde, sararms bir defter vard. Defter, yllar once kasabadan gecmis bir gezginin anlaryla doluydu. Satrlar; ozlem, yalnzluk ve umutla yogrulmustu. Ali, her gun bu defteri okumaya baslad. Her satrda kendi sessizligine bir ses buldu, her hikayede kendi yalnzligna bir yoldas.

Aylar gectikce, Ali de yazmaya baslad. Defterin bos sayfalarna kendi dunyasn anlatt. Bir sabah annesi, defteri elinde tutan oglunun ilk kez gulumsedigini gordu. Gozlerinde yllardr bekleyen bir sk vard.

Ali artk konusmasa da yazyordu. Ve yazdklar, onun icindeki sesi tum kasabaya duyuruyordu. O sessiz cocuk, golgelerin ardndaki sg bulmustu.